

Repertoriumnummer 2025 /
Datum van uitspraak 2 juli 2025
Rolnummer 2024/FA/183

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

elfde ter kamer

2024/FA/183 - In de zaak van:

C. M., RRN ...,
wonende te Italië, ..., ...,
met woonstkeuze op het kantoor van zijn raadsman te ..., ...,
appellant,

hebbende als raadsman mr. ..., advocaat te ..., ...

tegen

B. D. M. K., RRN ...,
wonende te ..., Grote Baan ...,
geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. ..., advocaat te ..., ...

wijst het hof het volgend arrest:

I. RECHTSPLEGING

1. Bij verzoekschrift, ter griffie neergelegd op 19 maart 2024 en er ingeschreven op de daartoe bestemde rol op 21 maart 2024, heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het vonnis – bij verstek gewezen ten aanzien van de appellant – van 11 januari 2024 van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, sectie familie- en jeugdrechtbank, kamer D32 (familiedossier 430102-23-01867; rolnummer 23/2361/A).

De zaak werd voor het hof ingeleid in raadkamer ter terechtzitting van 18 april 2024. Beide partijen werden gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon. De appellant werd daarbij bijgestaan door de beëdigde tolk, E. K. (opgenomen onder het VTI nummer ... in het Nationaal register voor gerechtsdeskundigen en voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken), die de gezegden van het Nederlands in het Engels en omgekeerd heeft omgezet.

In toepassing van artikel 1253ter/1, § 2 Ger.W. hoorde de voorzitter de partijen (ook in persoon) over de wijze waarop ze getracht hebben om het geschil op minnelijke wijze op te lossen voor de inleiding van de zaak en om vast te stellen of een minnelijke oplossing overwogen kon worden.

In toepassing van artikel 1253ter/3, § 1 Ger.W. stelde de voorzitter de partijen voor om de mogelijkheid van een minnelijke schikking of bemiddeling te onderzoeken.

Partijen legden op deze terechtzitting een door hun raadslieden en henzelf ondertekende voorlopige regeling neer omtrent het verblijf van het kind bij de appellant.

Na mededeling van het dossier aan het openbaar ministerie besliste advocaat-generaal C. L. schriftelijk op 3 april 2024 voorlopig advies te geven.

Het hof verwees de zaak naar de wachttol van deze kamer ter bepaling van de te volgen conclusietermijnen voor partijen en de rechtsdag voor behandeling van de zaak.

Bij beschikking van 18 april 2024 bekrachtigde het hof de onderling door partijen afgesproken conclusietermijnen en bepaalde het de rechtsdag.

Ter terechtzitting in raadkamer van 2 januari 2025 werden beide partijen gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon. De appellant werd daarbij bijgestaan door de beëdigde tolk, E. K. (opgenomen onder het VTI nummer ... in het Nationaal register voor gerechtsdeskundigen en voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken), die de gezegden van het Nederlands in het Engels en omgekeerd heeft omgezet.

Advocaat-generaal C. L. bevestigde op 24 december 2024 schriftelijk dat de zaak aan haar ambt werd medegedeeld en dat dit over de zaak geen advies wenst uit te brengen.

Gelet op de uiteenzettingen van partijen ter terechtzitting, zou het hof de zaak opnieuw meedelen aan het openbaar ministerie. De zaak werd in voortzetting gesteld op de terechtzitting van 6 maart 2025.

Ter terechtzitting in raadkamer van 6 maart 2025 werden beide partijen gehoord bij monde van hun raadslieden en in persoon. De appellant werd daarbij bijgestaan door de beëdigde tolk, E. K. (opgenomen onder het VTI nummer ... in het Nationaal register voor gerechtsdeskundigen en voor beëdigd vertalers, tolken en vertalers-tolken), die de gezegden van het Nederlands in het Engels en omgekeerd heeft omgezet.

Advocaat-generaal C. L. deelde bij mailbericht van 5 maart 2025 aan het hof actuele inlichtingen mee wat betreft onderhavige zaak, alsook dat haar ambt de eerdere beslissing handhaaft om geen advies te verlenen, ook niet m.b.t. een tussen te komen akkoord. De debatten werden gesloten en het hof nam de zaak in beraad.

De dossiers van de rechtspleging en de overgelegde stukken werden ingezien.

De raadsman van de appellant legde ter terechtzitting van 2 januari 2025 een dossier neer. Ter terechtzitting van 6 maart 2025 legde zij nog bijkomende stukken neer, met name een

aantal vertaalde stukken, en collationeerde zij haar dossier. Dit omvat aldus 32 stukken én de bijkomende vertalingen van de stukken 5, 6 en 21, volgens inventaris.

De raadsman van de geïntimeerde legde op 20 november 2024 digitaal een dossier neer ter griffie met 18 stukken, volgens inventaris. Ter terechtzitting van 2 januari 2025 legde zij dit ook in papieren versie neer. Op 27 februari 2025 werden de aanvullende stukken 19 en 20 digitaal neergelegd ter griffie. Ter terechtzitting van 6 maart 2025 legde de raadsman van de geïntimeerde deze ook in papieren versie neer en collationeerde zij haar dossier.

Behoudens in de gevallen waarin conclusie mag worden genomen buiten de in artikel 747 Ger.W. bedoelde termijnen nemen de laatste conclusies van de partijen, meer bepaald de conclusie van de appellant, neergelegd ter griffie op 4 maart 2025, en de conclusie van de geïntimeerde, neergelegd ter griffie op 27 februari 2025, de vorm aan van syntheseconclusies. Voor de toepassing van artikel 780, eerste lid, 3° Ger.W. vervangen de syntheseconclusies alle vorige conclusies en desgevallend de gedinginleidende akte van de partij die de syntheseconclusie neerlegt (artikel 748*bis* Ger.W.). Het onderwerp van de vordering wordt uitsluitend bepaald door de syntheseconclusies.

De raadslieden van partijen beaamden ter terechtzitting van 6 maart 2025 dat alle conclusies en stukken in de debatten mogen blijven.

II. RELEVANTE FEITEN, VOORGAANDEN EN OMSCHRIJVING VAN DE VORDERINGEN

2.1. Partijen zijn de wettige ouders van het thans nog minderjarige kind (stuk 1 geïntimeerde):

- G. C., geboren te Aalst op 10 mei 2021.

Het kind beschikt over zowel de Belgische als de Italiaanse nationaliteit (stuk 4 geïntimeerde en stuk 1 appellant).

De feitelijke relatie van partijen is beëindigd.

De appellant woont in Italië. De geïntimeerde, samen met het kind, in België.

2.2. Op 21 november 2023 liet de geïntimeerde overgaan tot dagvaarding van de appellant teneinde, naast de vaststelling van het domicilie, een gezags-, verblijfs- en onderhoudsregeling te bekomen voor het gemeenschappelijke kind van partijen.

3. In het beroepen vonnis van 11 januari 2024 werd, bij verstek ten aanzien van de appellant, geoordeeld als volgt (citaat):

“(…)

De rechtbank wijst de vordering inzake de toekenning van **het fiscaal voordeel** af als **onontvankelijk**.

De rechtbank verklaart voor het overige de vorderingen van eiseres ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate:

De rechtbank zegt voor recht dat eiseres **exclusief het ouderlijk gezag** over het minderjarig kind G. zal uitoefenen.

De rechtbank zegt voor recht dat G. **hoofdverblijf** heeft bij eiseres (moeder) en op haar adres ingeschreven zal blijven in het bevolkingsregister.

De rechtbank veroordeelt verweerder (vader) om vanaf 1 december 2023 en vanaf dan op voorhand tegen de vijfde van iedere maand, en onder aftrek van hetgeen sindsdien vrijwillig werd betaald, aan eiseres (moeder) een **all-in onderhoudsbijdrage** te betalen ten behoeve van de G. van **275 euro per maand**.

Voormelde onderhoudsbijdrage zal worden gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen. De aanpassing zal geschieden op 1 december van elk jaar en voor het eerst op 1 december 2024, volgens de formule "basisbedrag maal nieuwe index, gedeeld door de index geldig op 1 november 2023".

De rechtbank zegt voor recht dat **het groeipakket** integraal aan eiseres (moeder) toekomt.

De rechtbank veroordeelt verweerder tot de **kosten van het geding**, daarbij inbegrepen de dagvaardingskosten (die niet nader werden begroot), het rolrecht en de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

De rechtbank veroordeelt verweerder tot betaling aan de Belgische Staat — FOD Financiën van de rolrechten, begroot op 165 euro.

De rechtbank past artikel 1017 Ger.W. en artikel 1018 lid 1.8° Ger.W. zoals in artikel 7 van de wet van 19 maart 2017, hierna vermeld toegevoegd, toe.

Overeenkomstig artikel 4, §1 en artikel 5, §1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt de bijdrage aan het Fonds van 24 euro, die bij de inschrijving door eiseres werd betaald, vereffend ten laste van verweerder in het voordeel van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

De rechtbank zegt voor recht dat verweerder aan eiseres een rechtsplegingsvergoeding verschuldigd is, begroot op 112,50 euro.

De rechtbank wijst het meer en/of anders gevorderde af als ongegrond.

(...)"

4. De appellant vordert voor het hof in zijn conclusie, neergelegd ter griffie op 4 maart 2025 (citaat):

“(…)

Het hoger beroep van conluant ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens het bestreden vonnis te vernietigen en opnieuw rechtdoende,

De oorspronkelijke vordering van geïntimeerde af te wijzen en op tegenvordering;

In hoofddorde:

- *Te zeggen voor recht dat de ouders het ouderlijk gezag over de persoon en de goederen van het minderjarig kind G. gezamenlijk zullen uitoefenen;*
- *Te zeggen voor recht dat het minderjarig kind G. zijn hoofdverblijf zal hebben bij conluant in Italië;*
- *Te zeggen voor recht dat het minderjarig kind G. zal worden ingeschreven op het domicilieadres van conluant in Italië;*
- *Te zeggen voor recht dat aan geïntimeerde een secundair verblijfsrecht met het minderjarig kind G. wordt toegekend, gedurende één weekend per maand, uit te voeren in Italië, telkens het tweede weekend van de maand van vrijdag na school tot zondagavond 18u bij gebreke aan andersluidende afspraak;*
- *Te zeggen voor recht dat tijdens de Italiaanse schoolvakanties volgende verblijfsregeling zal gelden:*

De Kerstvakantie:

In de onpare jaren: 1^e week bij vader, 2^e week bij moeder, omgekeerd in de onpare jaren

Carnaval: 2 dagen in februari bij moeder

Voorjaarsvakantie: 1 week in april bij moeder

Zomervakantie: 10 weken juni tot september

In de onpare jaren: eerste helft (5 weken) bij moeder, tweede helft (5 weken) bij vader, omgekeerd in de onpare jaren

Herfstvakantie: 1 week bij moeder

- *Te zeggen voor recht dat de kinderbijslag in Italië voor G. exclusief zal toekomen aan conluant;*

- *Concluant verzoekt het Hof tevens een certificaat af te leveren overeenkomstig artikel 36, 1, b) van de Verordening Brussel II ter voor een beslissing inzake ouderlijke verantwoordelijkheid aan de hand van formulier in bijlage III*

In ondergeschikte orde,

- *Alvorens recht te doen een politioneel en/of maatschappelijk onderzoek te bevelen in het leefmilieu van geïntimeerde;*
- *Dan wel een gerechtsdeskundige aan te stellen met als opdracht het Hof te adviseren over de meest aangewezen omgangsregeling in het belang van G., waarbij het kind en de ouders worden gehoord;*
- *In afwachting, ten voorlopige titel, te zeggen voor recht dat het minderjarig kind G. secundair bij concluant in Italië zal verblijven tijdens alle Belgische schoolvakanties*
- *Ten voorlopige titel, te zeggen voor recht dat de kinderbijslag aan geïntimeerde wordt toegekend en er geen onderhoudsbijdrage door concluant verschuldigd is;*

In meer ondergeschikte orde;

- *Ten voorlopige titel te zeggen voor recht dat G. secundair bij concluant zal verblijven in Italië*
  - *Elk jaar tijdens de herfstvakantie: van vrijdagavond na school tot zondagavond 18u*
  - *Elk jaar tijdens de Krokusvakantie: van vrijdagavond na school tot zondagavond 18u*
  - *één week tijdens de Kerstvakantie*
    - o *In de pare jaren: eerste week bij vader, tweede week bij moeder*
    - o *In de onpare jaren: eerste week bij moeder, tweede week bij vader*

*Start van de schoolvakantie op vrijdag na school met wissel op zaterdag om 18u
einde van de schoolvakantie op zondag om 18u*

- *één week tijdens de Paasvakantie*
  - o *in de pare jaren: eerste week bij vader, tweede week bij moeder*
  - o *in de onpare jaren: eerste week bij moeder, tweede week bij vader*

*start van de schoolvakantie op vrijdag na school met wissel op zaterdag om 18u
einde van de schoolvakantie op zondag om 18u*

- *Tijdens de zomervakantie 5 weken*
  - o *In de pare jaren: bij moeder van 1/7 tem 25/7 om 18u, bij vader van 25/7 om 18u tot 31/8 om 18u*
  - o *In de onpare jaren: bij vader van de vrijdagavond na school tem 7/08 om 18u en bij moeder van 7/08 om 18u tot 31/8*

Te zeggen voor recht dat in de maanden dat er geen schoolvakantie valt, G. gedurende één week bij vader in België kan verblijven, steeds de 2e vrijdag van de maand na school tot de daaropvolgende vrijdag aan school, waarbij vader G. naar school brengt en ophaalt.

- *Ten voorlopige titel de onderhoudsbijdrage opgelegd in eerste aanleg te herleiden tot 175 euro/maand, meer de helft van de buitengewone kosten overeenkomstig de omschrijving en modaliteiten van het KB*
- *De beslissing over de kosten aan te houden*

(...)”.

5. De geïntimeerde vordert voor het hof in haar conclusie, neergelegd ter griffie op 27 februari 2025 (citaat):

“(…)”

Concluante verzoekt Uw Hof om het beroep van appellant ontvankelijk doch ongegrond te horen verklaren en dienvolgens:

- *In hoofdorde:*
  - *Het bestreden vonnis dd. 11.01.2024 gewezen door de D32ste Familiekamer bij de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde integraal te bevestigen.*
  - *Appellant te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoedingen in eerste aanleg en in beroep, op heden begroot op 1.800,00 EUR per aanleg.*
- *In ondergeschikte orde:*
  - *Te horen zeggen voor recht dat aan appellant een secundair verblijfsrecht kan verleend worden gedurende de helft van alle officiële Belgische schoolvakanties die minstens één week (lees: zeven aaneensluitende dagen) duren. Gedurende deze schoolvakanties kan G. samen met appellant naar Italië afreizen op voorwaarde evenwel dat voorafgaandelijk een bewijs van heen- en retourvliegtuigticket wordt overgemaakt op naam van G..*

Gedurende de zomervakanties dient er gewerkt te worden met een gelijkmatig verdeeld verblijf, waarbij G. afwisselend een week bij diens moeder en bij diens vader kan verblijven en dit gelet op de jonge leeftijd van G..
  - *Daarnaast kan G. gedurende elk tweede weekend van de maand bij appellant verblijven, zijnde van vrijdag na school (bij gebreke aan school 17u00) tot en met zondag 17u00, met dien verstande dat het verblijf plaats vindt in België op een verblijfplaats die steeds dezelfde zal zijn.*

- *Appellant te horen veroordelen tot betaling van een maandelijkse onderhoudsbijdrage conform art. 203 § 1 oud B.W. van 230,00 EUR voor G., jaarlijks te indexeren conform de principes zoals vervat in art. 203quater oud B.W.*
- *Akte te nemen van het akkoord van partijen dat elke partij zal instaan voor de betaling van de helft van de buitengewone kosten voor G., waarbij voor de oplijsting en de wijze van verrekening toepassing dient te worden gemaakt van het KB van 22.04.2019 tot vaststelling van de buitengewone kosten die voortvloeien uit artikel 203, §1 van het Burgerlijk Wetboek.*
- *De partijen te veroordelen tot de betaling van een gelijke helft van de gedingkosten en de rechtsplegingvergoeding om te slaan.*

(...)”.

III. BEOORDELING

A. VOORAF

6. Ter terechtzitting van 6 maart 2025 werden de debatten gesloten en de zaak in beraad genomen.

Vervolgens werd op 6 juni 2025 door de appellant (in persoon) nog een mailbericht overgemaakt aan de griffie, waarbij hij een aantal stukken voegde (stuk 35 dossier van de rechtspleging).

Op 17 juni 2025 legde de appellant (in persoon) ook nog een dossier met een aantal stukken neer ter griffie (stuk 36 dossier van de rechtspleging).

Op 30 juni 2025 richtte de appellant (in persoon) nog een mailbericht aan de griffie van dit hof, waarbij hij tevens een aantal stukken voegde (stukken 40 en 41 dossier van de rechtspleging).

Overeenkomstig artikel 771 Ger.W. worden voormelde mailberichten en de overgelegde stukken, neergelegd na het sluiten van de debatten, door het hof buiten het beraad gehouden.

7. In zoverre de geïntimeerde in haar syntheseconclusie opwerpt dat de appellant een aantal stukken voorlegt in het Italiaans en vordert dat deze zouden worden vertaald, dient vastgesteld dat de appellant wel degelijk een vertaling voegt van de stukken 5, 6 en 21.

Van de stukken 7 en 23 wordt geen vertaling voorgelegd. Bij gebreke van een gedegen kennis van de Italiaanse taal, nam het hof enkel kennis van de stukken in het Italiaans voor zover een vertaling in het Nederlands voorligt.

De appellant legt wel een samenvatting door de accountant van aanslagbiljetten voor onder zijn stuk 30, dewelke vertaald werd. Dit volstaat voor het hof.

B. DE (INTERNATIONALE) BEVOEGDHEID EN HET TOEPASSELIJK RECHT

8.1. De internationale bevoegdheid en het toepasselijk recht werden, op gemotiveerde wijze, onderzocht door de familierechtbank als volgt (citaat beperkt tot de relevante overwegingen):

“(…)

3.1 Bevoegdheid - ontvankelijkheid

3.1.1 Internationale bevoegdheid

Eiseres heeft de Belgische nationaliteit. Verweerder heeft de Italiaanse nationaliteit.

De rechtbank dient bijgevolg na te gaan of zij internationaal bevoegd is om kennis te nemen van deze zaak.

a) Wat de beoordeling van deze zaak met betrekking tot de ‘ouderlijke verantwoordelijkheid’ (zo onder meer het gezagsrecht en het omgangsrecht) betreft, dient de rechtbank principieel overeenkomstig de Brussel I-ter-Verordening na te gaan of zij ‘internationaal’ bevoegd is.

Hierbij merkt de rechtbank op dat aan de Brussel I-ter-Verordening voorrang dient gegeven te worden boven artikel 35 van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (WIPR).

In dit opzicht gaat de rechtbank eerst na of zij overeenkomstig de Brussel I-ter-Verordening bevoegd is.

De rechtbank stelt vast dat zij wat betreft de vordering inzake de ‘ouderlijke verantwoordelijkheid’ van het minderjarig kind internationale rechtsmacht heeft overeenkomstig artikel 7 van de Brussel I-ter-Verordening, gelet op het feit dat het minderjarig kind zijn gewone verblijfplaats heeft in België.

c) Daarnaast stelt de rechtbank vast dat zij aansluitend bevoegd is overeenkomstig artikel 3, d) van de Alimentatieverordening/Onderhoudsverordening, dat bepaalt: ‘In de lidstaten zijn op het gebied van onderhoudsverplichtingen bevoegd: d) het gerecht dat volgens het recht van het forum bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid, indien het verzoek inzake een onderhoudsverplichting een nevenverzoek is dat verbonden is met dit verzoek, tenzij deze bevoegdheid uitsluitend op de nationaliteit van een der partijen berust’.

De rechtbank heeft reeds het forum vastgelegd (zie supra).

3.1.2 Interne bevoegdheid

Welke rechter binnen de lidstaat bevoegd is, wordt overeenkomstig het interne recht van elke lidstaat bepaald.

De rechtbank stelt vast dat bij gebrek aan andersluidende gegevens vanwege partijen niet eerder een familierechtbank de zaak in handen kreeg, zodat artikel 629bis, §1 Ger.W. niet van toepassing is.

In toepassing van artikel 629bis, §2 Ger.W. is in casu de familierechtbank van de woonplaats van de minderjarige bevoegd.

Uit voorliggend dossier blijkt dat het minderjarig kind ingeschreven is in het bevolkingsregister te Aalst.

Deze rechtbank is dan ook territoriaal bevoegd.

3.2 Toepasselijk recht

a) De ouderlijke verantwoordelijkheid en de uitoefening ervan wordt bepaald en geregeld door het recht van de staat van de gewone verblijfplaats van het kind (artikel 17 van het Verdrag van 19 oktober 1996 inzake de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning, de tenuitvoerlegging en de samenwerking op het gebied van ouderlijke verantwoordelijkheid en maatregelen ter bescherming van kinderen).

Aangezien het kind zijn gewone verblijfplaats heeft in België is het Belgische recht van toepassing.

b) Voor wat betreft de onderhoudsvordering verwijst de Alimentatieverordening/Onderhoudsverordening voor de regels over het toepasselijk recht naar het Protocol van Den Haag van 23 november 2007.

(...)

Nu blijkt dat partijen geen rechtskeuze hebben gedaan, worden onderhoudsverplichtingen overeenkomstig artikel 3.1 van het Haags Protocol beheerst door het recht van de staat waar de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft, dit is in casu België.

De rechtbank past bijgevolg de geldende Belgische rechtsregels toe.

(...)”.

8.2. De familierechtbank besloot in het beroepen vonnis dat de Belgische rechtbank – hetzij de familierechtbank te Dendermonde – bevoegd is en dat het Belgische recht van toepassing is.

De appellant geeft in zijn syntheseconclusie (p. 9-10) duidelijk aan dat hij de bevoegdheid van de Belgische rechter, zowel voor de vorderingen aangaande de ouderlijke verantwoordelijkheid als voor de vorderingen aangaande de onderhoudsbijdrage, niet betwist. Ook de toepassing van het Belgische recht wordt door hem niet betwist.

Dit aspect maakt aldus geen voorwerp uit van het hoger beroep van de appellant.

C. DE ONTVANKELIJKHEID VAN DE HOGER BEROEPEN

9.1. Het principaal hoger beroep van de appellant is tijdig en regelmatig naar de vorm. Het is ontvankelijk.

9.2. De vordering (in hoofdorde) van de geïntimeerde om de appellant te veroordelen tot de betaling van een hogere rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg – thans begroot op 1.800,00 euro – komt neer op een (impliciet) incidenteel beroep.

De vordering tot een hogere rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg is reeds gesteld in de eerste conclusie van de geïntimeerde voor het hof, neergelegd ter griffie op 19 juli 2024.

Het (impliciet) incidenteel beroep van de geïntimeerde is ontvankelijk.

D. DE GEGRONDHEID VAN HET HOGER BEROEP

i. de uitsluitende of gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag

10.1. In het beroepen verstekvonnis werd op vordering van de geïntimeerde (moeder), bij gebrek aan verweer en gelet op het gunstig advies van het openbaar ministerie, aan haar de exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag toegekend.

De appellant (vader) vordert in hoger beroep de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag. De geïntimeerde (moeder) van haar kant besluit, in hoofdorde, tot de integrale bevestiging van het beroepen vonnis, wat dus ook de exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag impliceert.

10.2. De rechter kan wanneer de ouders van een kind niet samenleven, op grond van artikel 374, § 1, tweede lid oud BW beslissen af te wijken van het systeem van de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag dat de wetgever ook bij niet-samenlevende ouders vooropstelt. In plaats daarvan legt de rechter dan de uitsluitende uitoefening door één van de ouders op.

Artikel 374, § 1, tweede lid oud BW stelt met name het volgende:

"Bij gebreke van overeenstemming over de organisatie van de huisvesting van het kind, over de belangrijke beslissingen betreffende zijn gezondheid, zijn opvoeding, zijn opleiding en zijn ontspanning en over de godsdienstige of levensbeschouwelijke keuzes of wanneer deze overeenstemming strijdig lijkt met het belang van het kind, kan de bevoegde familierechtbank de uitoefening van het ouderlijk gezag uitsluitend opdragen aan één van beide ouders."

De volledige uitsluitende gezagsuitoefening wordt enkel in uitzonderlijke gevallen opgelegd.

Redenen die aanleiding kunnen geven tot de toekenning van de exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag zijn onder andere een problematisch of gewelddadig gedrag van de andere ouder en zeer extreme geloofs-, taal-, of cultuurverschillen tussen de ouders.

10.3. Het hof ziet in de concrete omstandigheden van deze zaak geen afdoende redenen om tot de exclusieve uitoefening van het ouderlijk gezag te besluiten. Dat de appellant (vader) zijn verantwoordelijkheden wat betreft het kind zou weigeren op te nemen, zoals door de geïntimeerde voorgehouden, blijkt naar het oordeel van het hof niet. De appellant (vader) toont zich wel degelijk betrokken naar zijn zoon, komt financieel tussen en doet duidelijk inspanningen om hem regelmatig te kunnen zien en tijd te kunnen doorbrengen met hem. Ter terechtzitting van 2 januari 2023 bevestigde de geïntimeerde (moeder) dat het onderhoudsgeld door de appellant wordt betaald (proces-verbaal van de terechtzitting van 2 januari 2024).

Dat vader een bedreiging zou uitmaken voor het belang van het kind, blijkt al evenmin. Er zijn daartoe geen objectieve aanwijzingen. Ook het openbaar ministerie had niets verontrustends te melden en de afgelegde drugtesten bleken negatief. Het hof verwijst voor een meer uitgebreide redengeving ook in dit verband naar randnummer 15.2. hierna.

In zoverre de communicatie tussen partijen nog moeilijk verloopt, komt het beide partijen toe hier verder aan te werken. Zij blijken overigens met de vereiste goede wil wel in staat te communiceren aangezien zij toch reeds herhaaldelijk in onderling akkoord tot een voorlopige regeling kwamen omtrent het verblijf van het kind bij de appellant (vader).

Het hof besluit in het belang van het kind tot de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag door beide ouders.

ii. de inschrijving in het bevolkingsregister en de verblijfsregeling voor het kind

11. Overeenkomstig het beroepen vonnis heeft het kind van partijen zijn hoofdverblijf bij de geïntimeerde (moeder) en is hij op haar adres ingeschreven in het bevolkingsregister. Bij gebrek aan een toenmalig verzoek van de versteklatende appellant, werd hem als vader geen omgangsrecht met het kind toegekend.

De appellant vordert dus voor het eerst voor het hof, in hoofdorde, dat G. C. zou worden ingeschreven op zijn adres in Italië en daar zijn hoofdverblijf zou hebben, met een secundair verblijf bij de geïntimeerde.

Ondergeschikt vordert hij, alvorens recht te doen, een politieel en/of maatschappelijk onderzoek te bevelen in het leefmilieu van de geïntimeerde, dan wel een gerechtsdeskundige aan te stellen. In afwachting vordert hij dan ten voorlopige titel een secundair verblijf van het kind bij hem in Italië tijdens alle Belgische schoolvakanties of, meer ondergeschikt, zoals omschreven.

De geïntimeerde besluit, in hoofdorde, tot de bevestiging van het beroepen vonnis. Ondergeschikt vordert zij de appellant een secundair verblijfsrecht toe te kennen, zoals omschreven.

12. Voor zover niet tot een hoofdverblijf bij hem zou worden besloten, vordert de appellant (vader) om, alvorens recht te doen, een politieel en/of maatschappelijk onderzoek te bevelen in het leefmilieu van de geïntimeerde (moeder), dan wel een gerechtsdeskundige aan te stellen. De geïntimeerde (moeder) van haar kant betwist dat het 'onveilig' zou zijn bij haar en wijst er op dat de appellant (vader) uitgaat van niet gefundeerde en niet gestaafde beweringen.

In toepassing van artikel 1253*ter*/6, eerste lid Ger.W. neemt de familierechtbank – *c.q.* de familiekamer in het hof van beroep –, indien het verzoek dat haar wordt voorgelegd betrekking heeft op een minderjarige, alle maatregelen en verricht het de nodige daden van onderzoek, rekening houdend met het hoger belang van het kind.

Krachtens artikel 1253*ter*/6, tweede lid Ger.W. kan de familierechtbank – *c.q.* de familiekamer in het hof van beroep – onder meer alle maatregelen treffen en het onderzoek doen verrichten dat nodig is om de persoonlijkheid van het kind en het milieu waarin het wordt grootgebracht te kennen teneinde uit te maken wat zijn belang is en welke middelen voor zijn opvoeding of behandeling geschikt zijn.

Het hof ziet in deze geen noodzaak tot het laten uitvoeren van een politieel en/of maatschappelijk onderzoek dan nog wel uitsluitend in het leefmilieu van de geïntimeerde (moeder), noch om een gerechtsdeskundige aan te stellen.

Het hof acht zich voldoende voorgelicht en oordeelt op basis van de voorhanden zijnde gegevens en stukken.

Daarbij stelt het hof nog vast dat de appellant (vader) weliswaar bepaalde bezorgdheden uit naar de geïntimeerde (o.m. omtrent vermeend druggebruik, haar psychische toestand en haar thuissituatie) en in dat verband een aantal onderzoeksmaatregelen vordert, maar hij het daarnaast, in hoofdorde, klaarblijkelijk wel eens is met een uitgebreid verblijf (tijdens

één weekend per maand en de helft van de Italiaanse schoolvakanties) van het kind bij moeder (zij het dan wel in Italië).

13.1. Uit de voorhanden zijnde gegevens weerhoudt het hof dat partijen elkaar in de zomervakantie van 2019 leerden kennen op de camping waar de appellant (vader) werkt en de geïntimeerde (moeder) klaarblijkelijk een vakantiejob deed.

Tijdens de relatie woonden partijen volgens de appellant (vader) hoofdzakelijk samen in Italië, waar zij beiden op de camping werkten. Volgens de geïntimeerde (moeder) daarentegen reisde zij echter op en af naar Italië. Zij had intussen immers werk gevonden in België. Volgens haar besloten partijen gezamenlijk om hun LAT- relatie op die manier in te vullen. De appellant (vader) had volgens haar zelfs even de intentie om definitief naar België te verhuizen.

Uit het stuk 6 van de appellant (en de vertaling ervan) blijkt in elk geval dat de geïntimeerde in juli 2020 tewerkgesteld was als animatrice op de camping.

In de zomer van 2020 raakte de geïntimeerde zwanger.

Door complicaties in de zwangerschap kwamen partijen in december 2020 naar België voor medische zorgen. Zij verbleven toen, volgens de appellant (vader), samen in België tot eind februari 2021. In functie van de geboorte kwam hij op 26 april 2021 terug naar België.

Na de geboorte van het kind op 10 mei 2021 keerden partijen kort daarop samen terug naar Italië (volgens de appellant (vader) op 27 mei 2021, volgens de geïntimeerde (moeder) op 20 mei 2021).

Volgens de appellant (vader) ging de familierechtbank voorbij aan het gegeven dat het gezin in Italië woonde en het kind vanaf zijn geboorte altijd in Italië had gewoond. Zij gingen wel soms samen, soms de geïntimeerde (moeder) met het kind, voor een korte periode op bezoek naar België. De appellant (vader) verwijst daarbij naar het overzicht onder zijn stuk 19. Er zouden volgens hem zelfs stappen zijn ondernomen om zich definitief in Italië te vestigen. De enige reden dat de geïntimeerde (moeder) nog geen officiële inschrijving in Italië had genomen was, volgens de appellant (vader), om bepaalde voordelen en rechten in België niet te verliezen. In die optiek was het volgens hem dus de geïntimeerde (moeder) die het kind uit zijn thuisomgeving heeft weggehaald.

De geïntimeerde (moeder) van haar kant ontkent dat zij met het kind (permanent) in Italië woonde. Zij en het kind hebben volgens haar steeds hun uitvalsbasis gehad en behouden in België. In elk geval kwam het op een bepaald moment tot een breuk tussen partijen en bleef de geïntimeerde (moeder) samen met het kind in België.

13.2. Net als over de vraag waar zij woonden tijdens hun relatie, geven partijen ook een verschillende versie over de breuk tussen hen beiden.

De appellant (vader) geeft daaromtrent aan dat, toen partijen enkele dagen in België waren, de geïntimeerde in België is gebleven en dit sinds 12 januari 2023. Zij wilde toen niet meer terugkeren naar Italië en weigerde ook om het kind terug naar Italië te laten gaan. Hij laat uitschijnen dat dit eerder onverwacht kwam en de geïntimeerde (moeder) zeer wispelturig en onbeslist was over de breuk.

De geïntimeerde (moeder) daarentegen geeft aan dat de spanningen al enige tijd toenamen en het beëindigen van de relatie onvermijdelijk werd door de houding van de appellant (vader). De breuk was volgens haar geenszins onverwacht. Volgens de geïntimeerde (moeder) keerde zij reeds in november 2021 met het kind terug naar België met de bedoeling hun leven daar verder te zetten en keerden zij enkel nog voor kortere periodes van ‘vakantie’ terug naar Italië. In december 2022, na een verblijf van haar en het kind op de camping, werd volgens haar een einde gesteld aan de relatie. De appellant (vader) bracht haar daarop in januari 2023 zelf naar België aangezien ook hij de relatie volgens haar niet langer zag zitten.

13.3. Nog los van de vraag welke versie nu de juiste is, dient het hof vast te stellen dat partijen hun tijd tijdens de relatie klaarblijkelijk verdeelden tussen beide landen, België en Italië (zie in dit verband ook stuk 19 appellant). Wat de bedoeling van partijen was op langere termijn – voor zover zij hierover al duidelijke afspraken zouden hebben gemaakt – valt door het hof niet te achterhalen. Wel staat vast dat de relatie van partijen sinds januari 2023 met zekerheid was beëindigd en de geïntimeerde met het kind in België bleef wonen. De appellant woonde en woont nog steeds in Italië.

14. Aldus verblijft G. C. minstens sinds januari 2023 (hij was toen zo’n 20 maanden) in hoofdzaak bij de geïntimeerde (moeder), met korte contacten/verblijven bij de appellant (vader) tijdens vakantieperiodes. Dit is reeds zo tijdens meer dan de helft van zijn jonge leven.

Sinds maart 2023 ging hij blijkbaar naar de kinderopvang in België, sinds januari 2024 gaat hij er naar school.

Zijn leven en leefwereld situeert zich intussen al geruime tijd in België.

Bovendien is het zo dat het kind sinds zijn geboorte *quasi* altijd bij de geïntimeerde (moeder) heeft verbleven (zij het tijdens de relatie ook samen met de appellant (vader)), met uitzondering van de korte periodes van verblijf bij de appellant (vader). Het kan moeilijk ernstig betwist worden dat zij als de voornaamste zorgfiguur en primaire hechtingsfiguur is te beschouwen.

15.1. De appellant (vader) uit voornamelijk zijn bezorgdheden omtrent het leefmilieu van de geïntimeerde (moeder).

Hij verwijst daarbij naar de relatie met haar nieuwe partner en de beïnvloedbare persoonlijkheid van de geïntimeerde (moeder). Zo was er volgens hem sprake van een ommezwaai in haar houding sinds haar (nieuwe) relatie, waarbij hij toen (eind 2023) plots zonder gegronde reden uitgesloten werd uit het leven van zijn zoon. Hoewel hij steeds zijn financiële verantwoordelijkheid naar het kind heeft genomen, wordt hem volgens hem maar contact toegestaan mits hij betaalt wat de geïntimeerde (moeder) eist.

Sinds deze gewijzigde houding van de geïntimeerde (moeder) is volgens de appellant (vader) gebleken dat het leefmilieu van de geïntimeerde niet langer een veilige plek is voor het kind om op te groeien.

15.2. Hij wijst op diverse zorgwekkende signalen in het milieu van de geïntimeerde (gebrek aan stabiliteit, geruchten omtrent het gebruik van drugs, beweerd fysiek straffen van het kind, de partner van de geïntimeerde zou in het nachtleven werken, ...) en stelt te vrezen voor de verdere ontwikkeling en veiligheid van het kind.

Het hof kan niet anders dan vaststellen dat de beweringen van de appellant (vader) door hem geenszins worden geobjectiveerd.

Reeds ter inleidingszitting deelde het openbaar ministerie mee dat er, op grond van opzoeking, in hoofde van de appellant (vader) en de geïntimeerde (moeder) (en haar partner) enkel snelheidsovertredingen zijn gekend, verder geen verontrustende zaken (proces-verbaal van de terechtzitting van 18 april 2024). Nadat de zaak door het hof opnieuw werd meegedeeld aan het openbaar ministerie, maakte dit bij mailbericht van 5 maart 2025 de meest actuele inlichtingen over waarbij er voor beide partijen niets verontrustends was te melden. Geen van de partijen was bij haar ambt gekend voor gewelddelicten, bedreigingen of verslavingsproblematiek of feiten die relevant zijn voor het voorliggend geschil. Ook het VOS-dossier ('VOS' te lezen als 'verontrustende opvoedingssituatie') dat in april 2024 naar aanleiding van bepaalde beweringen werd geopend, werd na nazicht reeds op 24 september 2024 zonder gevolg gesteld. Er waren geen aanwijzingen voor een verontrustende situatie, noch in het thuismilieu bij moeder noch op school. Het openbaar ministerie handhaafde vervolgens haar eerdere beslissing om geen advies te verlenen.

Bovendien bleken ook de drugtesten die partijen vrijwillig ingevolge onderling akkoord aflegden negatief (proces-verbaal van de terechtzitting van 18 april 2024; stukken 15 en 17 appelland; stuk 7 geïntimeerde). Nergens uit de voorhanden zijnde gegevens blijkt dat er sprake zou zijn van enig druggebruik. Ook de bedenkingen van de appelland omtrent de drugtest van de geïntimeerde missen elke objectivering. Dat zij de test pas later aflegde,

vormt naar het oordeel van het hof geen bezwaar: de analyse werd uitgevoerd op 11 cm haar, wat een periode van ongeveer 11 maanden weergeeft.

15.3. Ook de beweringen van de appellant (vader) omtrent een psychische kwetsbaarheid van de geïntimeerde (moeder) waardoor zij niet geschikt zou zijn om in hoofdzaak in te staan voor het kind, blijven onbewezen. Dat zij in het verleden therapie volgde bij een psycholoog (stuk 6 geïntimeerde) – volgens haar overigens te wijten aan de appellant –, volstaat daartoe naar het oordeel van het hof geenszins. Dat er sprake zou zijn van een borderline persoonlijkheidsstoornis of een bipolaire stoornis wordt overigens tegengesproken door de psycholoog van de geïntimeerde (moeder) (stuk 19 geïntimeerde).

In tegenstelling tot hetgeen de appellant (vader) voorhoudt, geeft de geïntimeerde (moeder) wel degelijk blijk van een stabiel leven (tewerkstelling, woonst, relatie, familie en vrienden). Voor zover dit al relevant zou zijn, stelt het hof nog vast dat zij betwist dat haar vriend in het nachtleven werkt. Hij zou een vaste job hebben en daarnaast af en toe als hobby actief zijn als DJ.

15.4. Tenslotte heeft het hof evenmin redenen om te twifelen aan de opvolging van het kind bij de geïntimeerde (moeder). Er kan daarbij opnieuw verwezen worden naar het zonder gevolg stellen van het VOS-dossier, alsook naar de door haar voorgelegde stukken. Zo blijkt dat zij door de kinderarts werd doorverwezen naar een kinderpsychiater voor advies met betrekking tot gedrags-, slaap- en hechtingsproblemen van het kind. Er werd daarbij tevens contact gezocht met de vzw I., zoals blijkt uit de communicatie met de ergotherapeute en uit het intakegesprek en ergotherapeutisch verslag. Bij het besluit valt te lezen dat moeder voorlopig voldoende handvaten heeft om het kind verder te ondersteunen. Zij kan altijd terecht bij therapeut of psycholoog mochten er terug vragen/onzekerheden zijn (stukken 18 en 20 geïntimeerde).

16. Alle omstandigheden in acht genomen, is het naar het oordeel van het hof in het belang van het kind om zijn hoofdverblijf en domicilie te behouden bij de geïntimeerde (moeder). Het hof acht het niet in zijn belang hem te onttrekken aan zijn vertrouwde omgeving om hoofdverblijf te houden bij de appellant (vader) in Italië.

Dat de appellant (vader) voorhoudt beschikbaar te zijn voor het kind en een gepast levenskader en woonomgeving te hebben volstaat voor het hof niet om anders te oordelen. Afgezien van de plannen voor een nieuwe woonomgeving en van een nieuwe werksituatie zijn er nog onzekerheden. De appellant erkent een relatie te hebben, maar geen toekomstperspectief met deze partner (proces-verbaal van de terechtzitting van 6 maart 2025).

Het blijft echter wel belangrijk dat er een voldoende ruim – maar rekening houdende met de afstand België-Italië ook realistisch – secundair verblijf wordt bepaald, opdat vader en kind

de mogelijkheid krijgen een goede band te onderhouden en verder uit te bouwen. Een kind heeft in principe immers behoefte aan beide ouders.

Daarnaast is er ook nood aan rust. Beide partijen hebben het beste voor met hun zoon. Zij dienen dan ook op een respectvolle manier met elkaar te communiceren als ouders.

Een welomschreven verblijfsregeling zal daarbij alvast duidelijkheid en zekerheid bieden, aangezien de appellant (vader) stelt thans afhankelijk te zijn van de wil van de geïntimeerde (moeder) om al dan niet contacten van het kind met hem te laten doorgaan.

17. Het hof ziet trouwens geen tegenindicaties voor een secundair verblijf van het kind bij de appellant (vader). De appellant (vader) is van bij de geboorte betrokken naar het kind toe. Na de breuk kwam hij ook regelmatig naar België om de jongen te kunnen zien. Intussen kwamen partijen ook meermaals in onderling akkoord tot een regeling voor de vakanties, met langere verblijven van het kind bij de appellant (vader) in Italië.

G. C. is vertrouwd met zijn vader. De Italiaanse taal, waarin hij blijkbaar communiceert met zijn vader, is hem niet vreemd.

Er zijn voor het hof geen redenen om aan te nemen dat vader en zoon geen goede band zouden hebben. Dat er sprake zou zijn van woede- en paniekaanvallen na een bezoek aan vader, zoals voorgehouden door de geïntimeerde (moeder), acht het hof niet afdoende bewezen. Minstens blijkt niet dat dit te wijten zou zijn aan vader.

De appellant (vader) woonde in een chalet en woont in een appartement in Porlezza (stuk 14 appellant), maar heeft intussen blijkbaar ook daar een ruimere woning gekocht, waar hij spoedig zijn intrek zou nemen (stuk 21 geïntimeerde).

Hij beschikt klaarblijkelijk ook over de nodige flexibiliteit om zijn werkschema aan te passen in functie van het kind. Dit valt te besluiten uit het gegeven dat hij tot dusver regelmatig naar België kwam en het kind tijdens een deel van de vakantieperiodes ook bij hem verbleef in Italië. Ook in zijn nieuwe situatie, waarbij hij een tearoom-restaurant zou hebben overgenomen aan het meer van Lugano, zou hij werk en uren kunnen regelen. Indien nodig stelt hij voor sporadische opvang ook te kunnen terugvallen op een netwerk van familie en vrienden.

Wat betreft de vrees van de geïntimeerde (moeder) dat de appellant (vader) het kind niet zou terugbrengen na een verblijf bij hem, kan het hof niet anders dan vaststellen dat er zich dienaangaande blijkbaar nog geen problemen hebben voorgedaan en de appellant (vader) het kind steeds heeft teruggebracht naar België. Het hof heeft geen objectieve aanwijzingen dat hij dit niet zal blijven doen.

18.1. Buiten de schoolvakanties is het in het belang van het kind aangewezen te oordelen volgens het voorstel van de geïntimeerde (moeder). Dit biedt meer regelmaat en structuur voor het kind en partijen. Bovendien laat de appellant (vader) na te verduidelijken hoe en waar hij een verblijf gedurende een volledige week in België zou organiseren.

De appellant (vader) doet er goed aan te streven naar een weekendverblijf op dezelfde verblijfplaats in België. Dit is mogelijks niet altijd praktisch te realiseren zodat het hof dit niet oplegt als een verplichting.

De appellant verbond zich ertoe om, wanneer hij in België verblijft, het kind ‘uiterlijk tegen 20 uur’ terug te brengen naar de geïntimeerde, behoudens andersluidend akkoord (proces-verbaal van de terechtzitting van 6 maart 2025). Het hof opteert voor een vast vroeger wisseluur voor het nog jonge kind, gelijk aan dat tijdens de schoolvakanties.

18.2. De afstand tussen de woonplaatsen van partijen maakt dat een ‘gebruikelijk’ secundair verblijf in deze praktisch gezien niet haalbaar is. De schoolvakanties bieden in deze meer mogelijkheden.

Het hof gaat evenwel niet in op de (ondergeschikte) vordering van de appellant (vader) om hem een secundair verblijf toe te kennen tijdens alle schoolvakanties. Ook de geïntimeerde (moeder) dient immers de mogelijkheid te hebben om vakantieperiodes door te brengen met de zoon. Een verdeling op maat is aangewezen, met toch wat extra vakantietijd tussen vader en kind.

In lijn met de meer ondergeschikte vordering van de appellant, besluit het hof tot een secundaire verblijfsregeling, zoals in het *dictum* omschreven.

Gezien het kind klaarblijkelijk in het verleden, na akkoord tussen partijen, ook reeds voor langere aaneengesloten periodes van 2 tot 3 weken in Italië bij de appellant (vader) verbleef (proces-verbaal van de terechtzittingen van 18 april 2024 en 6 maart 2025), ziet het hof geen reden om de zomervakantie te verdelen in periodes van telkens één week, zoals door de geïntimeerde (moeder) gevorderd. Bovendien zou dit onnodig veel verplaatsingen met zich meebrengen.

De geïntimeerde (moeder), die bevestigt dat het kind tijdens de schoolvakanties met vader naar Italië kan reizen, geeft geen reden op voor het toevoegen van de voorwaarde dat vooraf een bewijs van een vliegtuigticket heen- en terug wordt overgemaakt op naam van het kind. Het hof wijst deze vordering af.

iii. de financiële regeling voor het kind

19. De geïntimeerde (moeder) vorderde in eerste aanleg de veroordeling van de appellant (vader) tot het betalen van een ‘all-in’ (allesomvattende) onderhoudsbijdrage voor G. C. van 500,00 euro per maand. In het beroepen vonnis werd haar een allesomvattende onderhoudsbijdrage voor het kind toegekend van 275,00 euro per maand en dit vanaf 1 december 2023. Wat betreft het groeppakket werd bepaald dat dit aan moeder toekomt.

Er waren in eerste aanleg toen geen gegevens bekend omtrent de financiële situatie van partijen.

In de hypothese dat zou worden besloten tot een hoofdverblijf bij moeder en een secundair verblijf bij hem, stelt de appellant (vader) voor dat hij een onderhoudsbijdrage zal betalen van 175,00 euro, meer de helft van de buitengewone kosten. Niettegenstaande hij in zijn syntheseconclusie – bij het overzicht van de aanspraken op p. 8 en in de titel van zijn achtste grief op p. 21 melding maakt van een ‘all in’ (alles inbegrepen) bijdrage – motiveert hij wel degelijk tot een afzonderlijke verdeling bij helften van de buitengewone kosten. Volgens hem is er geen enkele reden om in een ‘all in’ bijdrage te voorzien (p. 23 syntheseconclusie appellant). Ook in het beschikkend gedeelte van zijn syntheseconclusie vordert hij ‘(...) te herleiden tot 175 euro/maand, meer de helft van de buitengewone kosten overeenkomstig de omschrijving en modaliteiten van het KB’.

De geïntimeerde (moeder) besluit, in hoofddorde, tot de bevestiging van het beroepen vonnis, maar in haar overwegingen en haar vordering in ondergeschikte orde besluit zij wat betreft de onderhoudsbijdrage tot 230,00 euro per maand en geeft zij aan akkoord te zijn met een verdeling bij helften van de buitengewone kosten.

de wettelijke principes ter begroting van de onderhoudsbijdrage voor het kind

20. De ouders dienen naar evenredigheid van hun middelen te zorgen voor de huisvesting, het levensonderhoud, de gezondheid, het toezicht, de opvoeding, de opleiding en de ontplooiing van hun kinderen. Indien de opleiding niet voltooid is, loopt de verplichting door na de meerderjarigheid van het kind (artikel 203, § 1 oud BW).

Met middelen wordt onder andere bedoeld alle beroepsinkomsten, roerende en onroerende inkomsten van de ouders, alsook alle voordelen en andere middelen die hun levensstandaard en deze van de kinderen waarborgen (artikel 203, § 2 oud BW).

Elke ouder draagt bij in de kosten die voortvloeien uit die bepaalde verplichting, in verhouding tot zijn respectieve aandeel in de samengevoegde middelen (artikel 203bis, § 1 oud BW).

Hierbij wordt er niet enkel rekening gehouden met de reële inkomsten, maar ook met de virtuele inkomsten of het verdienvermogen van partijen, alsook met de niet-samendrukbare

uitgaven, zoals een hypothecaire lening- of huurlast, de onderhoudslasten van een kind uit een andere relatie of eventuele medische kosten van een ouder.

De vaste dagelijkse uitgaven komen niet in aanmerking bij het bepalen van de omvang van de onderhoudsverplichting, omdat deze verplichting voorrang heeft op alle andere lasten, die elke ouder dan ook moet aanpassen aan zijn financiële mogelijkheden en noden van het kind.

De onderhoudskosten omvatten de gewone kosten en de buitengewone kosten (artikel 203bis, § 3 oud BW).

Ook de mogelijke fiscale repercussies hebben normaal invloed op de begroting, evenals de verblijfsregeling, het bedrag van de kinderbijslag en van de sociale voordelen van alle aard die één of elk van de ouders ontvangt.

Elke rechterlijke beslissing die de onderhoudsbijdrage vaststelt, dient de elementen overeenkomstig het artikel 1321, § 1, eerste lid Ger.W. te vermelden. Het hof kan aan deze vereiste evenwel slechts voldoen indien de partijen de nodige concrete gegevens daartoe verstrekken en/of daarover zelf standpunt innemen.

de financiële situatie van de appellant

21.1. De appellant (vader) zet uiteen dat hij tot 2024 enkele chalets verhuurde op Porlezza Camping aan het meer van Lugano (provincie Como, Italië) en in onderaanneming instond voor de uitbating/organisatie van de animatie op de camping. Hij is geenszins eigenaar van de camping.

Ter inleidingszitting verklaarde hij dat hij negen chalets verhuurde (proces-verbaal van de terechtzitting van 18 april 2024).

Hij geeft aan dat hij daartoe beschikt over een vennootschap P. SRLS (wat volgens hem vergelijkbaar is met een BV). Hier liggen geen stukken van voor.

Zelf geeft hij aan dat hij over een gemiddeld netto inkomen beschikte als volgt, waarbij hij echter niet verduidelijkt waarom er sprake was van een daling van zijn inkomsten:

- in 2021:
34.679,00 euro op jaarbasis, wat neerkomt op gemiddeld 2.889,92 euro per maand;
- in 2022:
18.094,00 euro op jaarbasis, wat neerkomt op gemiddeld 1.507,83 euro per maand;
- in 2023:
24.128 euro op jaarbasis, wat neerkomt op gemiddeld 2.010,67 euro per maand.

De stukken 7 en 23 (de aanslagbiljetten voor de inkomsten van 2021, 2022 en 2023) zijn opgesteld in het Italiaans; er wordt geen vertaling voorgelegd. De appellant (vader) liet de aanslagbiljetten wel samenvatten door een accountant en legt deze voor, samen met een vertaling (proces-verbaal van de terechtzitting van 6 maart 2025; stuk 30 appellant).

In dit stuk 30 is sprake van een belastbaar inkomen uit zijn bedrijfsactiviteit als volgt: 38.529,00 euro in 2021, 18.006,00 euro in 2022 en 24.128,00 euro in 2023, wat in de lijn ligt van wat hij zelf aangeeft. In 2023 is er daarnaast ook nog sprake van een bruto inkomen uit arbeid voor bepaalde duur van 3.592,00 euro. Voor 2024 wordt een belastbaar inkomen vermeld van 27.600,00 euro (wat neerkomt op 2.300,00 euro per maand).

Sinds oktober 2024 stelt de appellant zijn beroepsactiviteit te hebben gewijzigd in die zin dat hij een tearoom-restaurant heeft overgenomen aan het meer van Lugano, gelegen buiten de camping. Er liggen daaromtrent echter geen stukken voor. Hij richtte daartoe een nieuwe vennootschap op, P. D. C. M. E C. S.A.S. (vergelijkbaar met een commanditaire vennootschap) (stuk 27 appellant).

Het gemiddeld inkomen van de appellant (vader) bedraagt volgens hem maximaal 2.500,00 euro per maand. De geïntimeerde (moeder) daarentegen raamt zijn maandelijks netto inkomen op minstens 3.500,00 euro per maand.

De geïntimeerde (moeder) wijst er op dat ook rekening dient te worden gehouden met de voordelen *in natura* via zijn vennootschap. Hiervan ligt voor het hof geen bewijs voor.

Ook zou hij volgens haar over heel wat officieuze inkomsten beschikken. De appellant (vader) betwist dit en stelt dat alle inkomsten werden aangegeven.

Hoewel uit het stuk 3 van de geïntimeerde (moeder) kan afgeleid worden dat de appellant (vader) bepaalde inkomsten genoot uit een 'disco', volstaat dit naar het oordeel van het hof niet om te besluiten dat het om officieuze inkomsten ging. Het hof acht dit dan ook niet bewezen.

In conclusies geeft de appellant (vader) ook aan dat hij thans nog steeds drie chalets heeft die hij verhuurt; de overige werden verkocht. Welke inkomsten hij hieruit ontvangt, wordt niet meegedeeld.

Gelet op al het voorgaande, houdt het hof in alle redelijkheid voor de appellant rekening met een inkomen van zo'n 2.500,00 euro tot 2.700,00 euro per maand.

21.2. De appellant (vader) woont in een appartement (stuk 14 appellant). Een maandelijks woonlast wordt niet meegedeeld.

Intussen heeft hij op 18 september 2024 een woning aangekocht te Porlezza (stukken (20) 21 met vertaling, 25, 26 en 32 appellant). Zijn hypotheeklast bedraagt 740,33 euro per

maand. Niettegenstaande er geen vertaling is van stuk 28 appellant is dit door het hof duidelijk af te leiden uit de aflossingstabel (stuk 28 appellant).

Het is niet duidelijk of hij intussen verhuisd is. Ter pleitzitting verklaarde zijn raadsman in elk geval dat het adres van de appellant (vader) (toen) nog steeds hetzelfde was (proces-verbaal van de terechtzitting van 6 maart 2025).

Er is geen sprake van een kostendelende samenwoonst.

De appellant (vader) verklaarde wel een nieuwe partner te hebben, die ook een kind heeft (proces-verbaal van de terechtzitting van 2 januari 2025). Volgens de geïntimeerde is deze nieuwe partner afkomstig uit Albanië en is het daarbij onduidelijk of hij de intentie heeft naar Albanië te verhuizen.

de financiële situatie van de geïntimeerde

22.1. De geïntimeerde (moeder) werkt als administratief bediende.

Zij stelt een netto inkomen te hebben van gemiddeld 2.050,00 euro per maand.

Zij legt enkel drie betalingsafschriften voor waaruit blijkt dat zij voor augustus 2024 1.794,02 euro ontving, voor september 2024 2.054,60 euro en voor oktober 2024 2.044,81 euro (weliswaar finaal nog belastbaar) (stuk 11 geïntimeerde).

Bij gebrek aan stukken is niet duidelijk of het om een voltijdse tewerkstelling gaat en of zij dus haar verdienvermogen uitput.

Het hof gaat in alle redelijkheid uit voor de geïntimeerde (moeder) van een inkomen zo'n van 2.000, 00 tot 2.200,00 euro per maand.

Dat de geïntimeerde (moeder) gelet op haar diploma's over een verdien capaciteit zou beschikken van 2.500,00 euro per maand acht het hof echter niet bewezen. De appellant (vader) laat daarbij ook na te verduidelijken over welke diploma's het zou gaan.

22.2. De geïntimeerde (moeder) staat sinds 3 mei 2023 ingeschreven op haar huidig adres, waar zij samenwoont met haar huidige partner (stuk 5 geïntimeerde).

De maandelijkse huurlast bedraagt 795,00 euro (stuk 12 geïntimeerde). Ingevolge de kostendelende samenwoonst is de helft hiervan te weerhouden in hoofde van de geïntimeerde.

de noden van kind

23. G. C. is intussen 4 jaar. Ten tijde van de dagvaarding in eerste aanleg was hij 2,5 jaar.

Het kind verblijft hoofdzakelijk bij de geïntimeerde (moeder), met een in het *dictum* van dit arrest nader bepaald secundair verblijf bij de appellant (vader). De bijdrage *in natura* van de appellant (vader) is aldus beperkt.

De geïntimeerde (moeder) ontvangt het groeipakket. Dit bedroeg 234,44 euro in augustus 2024, 212,36 euro in september 2024 en 252,10 euro in oktober en november 2024 (stuk 15 geïntimeerde).

In het beroepen vonnis werd de maandelijkse minimumkost van het kind, onder verwijzing naar de tabellen van de Gezinsbond, begroot op 395,04 euro. De appellant laat na de kinderkost te begroten. De geïntimeerde begroot deze, onder verwijzing naar de tabel van de Gezinsbond op 427,52 euro (stuk 14 geïntimeerde). Deze bedragen zijn louter richtinggevend.

besluit

24. In het beroepen vonnis werd een allesomvattende onderhoudsbijdrage bepaald. De appellant (vader) is het hier niet mee eens en vordert een afzonderlijke verdeling bij helften van de buitengewone kosten.

Inmiddels blijken partijen het eens over een afzonderlijke afrekening van de buitengewone kosten. Beiden vorderen dat partijen hiervoor dienen in te staan bij helften en dit volgens de bepalingen van het KB, meer bepaald het KB van 22 april 2019 tot vaststelling van de buitengewone kosten die voortvloeien uit artikel 203, § 1 (oud) BW en de wijze van tenuitvoerlegging ervan.

Het hof ziet in deze geen redenen waarom een afzonderlijke afrekening van de buitengewone kosten tussen partijen niet mogelijk zou zijn en oordeelt aldus vanaf heden dienovereenkomstig.

Wat betreft het verleden blijf een allesomvattende onderhoudsbijdrage gelden, zij het naar verhouding van de thans bepaalde onderhoudsbijdrage voor de gewone kosten.

Er bestaat als dusdanig geen wettelijk bezwaar dat de rechter op vordering van een ouder een forfaitair bepaalde onderhoudsbijdrage bepaalt waarin diens bijdrage zowel in de gewone kosten als in de buitengewone kosten begrepen is (Cass. 3 november 2016, C. 15.0217.F). Vereist is dat de rechter voldoende preciseert op welke wijze hij de gewone en de buitengewone kosten evalueerde alvorens ze beiden te globaliseren en in één bedrag op te nemen.

De familierechtbank en de partijen laten na het forfait voor de buitengewone kosten afzonderlijk te specificeren. Er liggen dienaangaande ook geen stukken voor.

Het hof gaat, ook rekening houdende met de leeftijd van het kind en de gebruikelijke buitengewone kosten, bij de begroting van de allesomvattende onderhoudsbijdrage tot heden in alle redelijkheid uit van een gemiddeld forfait aan buitengewone kosten van 50,00 euro per maand.

25. Gelet op al hetgeen voorafgaat is er, naar het oordeel van het hof, aanleiding tot een kinderalimentatie ten laste van de appellant (vader), zoals in het *dictum* bepaald.

Het groeipakket komt verder toe aan de geïntimeerde (moeder), bij wie het kind verder zijn hoofdverblijf houdt.

In tegenstelling tot hetgeen de appellant (vader) voorhoudt, volstaat de groeipakket niet om te voorzien in de kosten van het kind. Bovendien liggen de financiële middelen van de appellant (vader) hoger en is zijn bijdrage *in natura* beperkter.

Meer in het bijzonder wordt in wat voorafgaat bij de begroting rekening gehouden met de inkomsten en mogelijkheden van de ouders en naar evenredigheid van al hun samengevoegde middelen, met hun respectieve mogelijk in aanmerking te nemen kosten, met de noden van hun kind van die leeftijd, met het gegeven dat de buitengewone kosten niet langer in de onderhoudsbijdrage zijn inbegrepen, met het reëel verblijf bij elke ouder (hoofdverblijf bij moeder met een secundair verblijf bij vader), met de afwezigheid van door de ouders ontvangen inkomsten uit het genot van de goederen van het kind, met de fiscale gevolgen van de alimentatie en met het feit dat de geïntimeerde (moeder) volledig het groeipakket ontvangt.

E. DE AFGIFTE VAN EEN CERTIFICAAT

26. De in een lidstaat gegeven beslissing wordt in de andere lidstaten erkend zonder dat daartoe speciale procedures vereist zijn (artikel 30, 1. Brussel IIter- Verordening).

Beslissingen inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid die in een lidstaat zijn gegeven en aldaar uitvoerbaar zijn, zijn in de andere lidstaten uitvoerbaar zonder dat een verklaring van uitvoerbaarheid is vereist (stuk 34, 1. Brussel IIter- Verordening).

Overeenkomstig artikel 36, 1.b) Brussel IIter- Verordening geeft het gerecht van een lidstaat van herkomst, zoals overeenkomstig artikel 103 ter kennis van de Commissie gebracht, op verzoek van een partij een certificaat af voor een beslissing inzake ouderlijke verantwoordelijkheid aan de hand van het formulier in bijlage III.

Het certificaat garandeert dat tijdens de procedure bepaalde procedurele waarborgen in acht zijn genomen.

Te dezen zijn alle partijen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord.

Op basis van artikel 1004/1, § 1 Ger.W. heeft elke minderjarige het recht om gehoord te worden door een rechter in materies die hem aanbelangen aangaande de uitoefening van het ouderlijk gezag, de verblijfsregeling en het recht op persoonlijk contact.

Krachtens artikel 1004/1, § 2 Ger.W. wordt de minderjarige die jonger is dan twaalf jaar – zoals *in casu* G. C. – gehoord op eigen verzoek, op verzoek van de partijen, van het openbaar ministerie of ambtshalve door de rechter.

Er werd geen verzoek tot het horen van voormeld kind gericht aan het hof. Gelet op zijn nog jonge leeftijd beschikt hij niet over het vereiste onderscheidingsvermogen, redenen waarom het hof niet besliste tot het horen van dit kind.

In onderhavige zaak verzoekt de appellant (vader) in het beschikkend gedeelte van zijn conclusies om voormeld certificaat af te leveren.

Om die reden wordt het certificaat betreffende het omgangsrecht *ex* artikel 36, 1.b) Brussel IIter- Verordening aan onderhavig arrest als bijlage gehecht teneinde er één geheel mee uit te maken.

F. DE GERECHTSKOSTEN

27. De appellant (vader) slaagt ten dele in zijn hoger beroep. Het hof verwijst dan ook de partijen bij helften in de kosten van hoger beroep en slaat de rechtsplegingsvergoedingen om.

De appellant (vader) werd in eerste aanleg veroordeeld in de kosten van het geding, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding die gelet op het verstek werd vereffend op het minimumbedrag. Het hof ziet geen reden om te tornen aan deze beslissing van de familierechtbank.

De geïntimeerde faalt aldus in haar (impliciet) incidenteel beroep.

28. Het hof wijst de andersluidende conclusies van de hand als overbodig of ter zake niet dienstig of ontoereikend.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken;

houdt het mailbericht van de appellant (in persoon) en de stukken, neergelegd ter griffie op 6 juni 2025, buiten het beraad;

houdt de door de appellant (in persoon) op 17 juni 2025 ter griffie neergelegde stukken buiten het beraad;

houdt het mailbericht van de appellant (in persoon) en de stukken, neergelegd ter griffie op 30 juni 2025, buiten het beraad;

verklaart het hoger beroep van de appellant ontvankelijk en als volgt gegrond;

verklaart het incidenteel beroep van de geïntimeerde ontvankelijk, maar wijst het af als niet gegrond;

bevestigt, binnen de grenzen van het hoger beroep, het beroepen vonnis met dien verstande dat:

- de partijen (ouders) het ouderlijk gezag over G. C. (geboren op 10 mei 2021) voortaan gezamenlijk uitoefenen;
- met behoud van het hoofdverblijf van voormeld kind bij de geïntimeerde (moeder), voortaan een secundair verblijf bij de appellant (vader) geldt als volgt:
  - elk tweede weekend van de maand, van vrijdag na school (of 18u00 op een schoolvrije dag) tot en met zondag 18u00, met dien verstande dat het verblijf plaatsvindt in België;
  - elk jaar tijdens de herfstvakantie:
van vrijdag na school (of 18u00 op een schoolvrije dag) tot zondag 18u00;
  - elk jaar tijdens de krokusvakantie:
van vrijdagavond na school (of 18u00 op een schoolvrije dag) tot zondag 18u00;
  - één week tijdens de kerstvakantie:
    - in de pare jaren: eerste week bij vader, tweede week bij moeder;
    - in de onpare jaren: eerste week bij moeder, tweede week bij vader;
    - waarbij de schoolvakantie start op vrijdag na school (of 18u00 op een schoolvrije dag), met wissel op de tweede daaropvolgende zaterdag om 18u00 en de schoolvakantie eindigt op de laatste zondag om 18u00;
  - één week tijdens de paasvakantie:

- in de pare jaren: eerste week bij vader, tweede week bij moeder;
  - in de onpare jaren: eerste week bij moeder, tweede week bij vader;
  - waarbij de schoolvakantie start op vrijdag na school (of 18u00 op een schoolvrije dag), met wissel op de tweede daaropvolgende zaterdag om 18u00 en de schoolvakantie eindigt op de laatste zondag om 18u00;
  - tijdens de zomervakantie:
    - in de pare jaren:
      - bij vader van 1 juli om 10u00 tot 15 juli om 18u00;
      - bij moeder van 15 juli om 18u00 tot 26 juli om 10u00;
      - bij vader van 26 juli om 10u00 tot 15 augustus om 18u00;
      - bij moeder van 15 augustus om 18u00 tot 31 augustus om 18u00;
    - in de onpare jaren:
      - bij moeder van 1 juli om 10u00 tot 15 juli om 18u00;
      - bij vader van 15 juli om 18u00 tot 6 augustus om 10u00;
      - bij moeder van 6 augustus om 10u00 tot 15 augustus om 18u00;
      - bij vader van 15 augustus om 18u00 tot 31 augustus om 18u00;
- als de vakantieregeling (bij de aanvang of het einde) aansluit bij een verblijf bij één ouder vindt tussenin geen verblijfswissel plaats;
  - waarbij de appellant (vader) voormeld kind telkens haalt en terugbrengt bij de geïntimeerde (moeder);
  - verstaat dat indien de geïntimeerde (moeder), voor de zomervakantie 2025, een bewijs zou voorleggen van een reeds met voormeld kind geboekte vakantie in binnen- of buitenland tijdens het vakantieverblijf bij vader, het vakantieverblijf bij moeder doorgaat;
  - één en ander behoudens andersluidend akkoord van partijen;
  - de volgende onderhouds- en kostenregeling geldt voor voormeld kind:
    - *vanaf 1 december 2023 tot en met 30 juni 2025:*
de 'all-in' (alles inbegrepen) onderhoudsbijdrage voor voormeld kind die de appellant (vader) werd veroordeeld om te betalen aan de geïntimeerde (moeder), wordt herleid tot 225,00 euro (basisbedrag) per maand;
    - *vanaf heden:*
de appellant (vader) wordt veroordeeld tot betaling aan de geïntimeerde (moeder) van een onderhoudsbijdrage in de gewone kosten van het kind van 175,00 euro (basisbedrag) per maand, waarbij partijen bovendien bij helften zullen instaan in de buitengewone kosten voor het kind;
    - verstaat dat – overeenkomstig het Koninklijk besluit van 22 april 2019 tot vaststelling van de buitengewone kosten die voortvloeien uit artikel 203, § 1 van het Burgerlijk Wetboek en de wijze van tenuitvoerlegging ervan – behoudens andersluidende overeenkomst of rechterlijke beslissing, de

buitengewone kosten, bedoeld in artikel 203*bis*, § 3, derde lid, van het (oud) Burgerlijk Wetboek, beperkt zijn tot de volgende kosten:

1° de volgende medische en paramedische kosten:

- a) de behandelingen door artsen-specialisten en de medicaties, gespecialiseerde onderzoeken en verzorging die zij voorschrijven;
- b) de kosten van heelkundige ingrepen en van hospitalisatie en de specifieke behandelingen die eruit voortvloeien;
- c) de medische en paramedische kosten en hulpmiddelen waaronder orthodontie, logopedie, oftalmologie, psychiatrische of psychologische behandeling, kinesitherapie, revalidatie, prothesen en apparaten, met name de aankoop van een bril, een beugel, contactlenzen, orthopedische zolen en schoenen, hoorapparaten en een rolstoel;
- d) de jaarlijkse premie van een hospitalisatieverzekering of van een andere aanvullende verzekering die de ouders of één van hen moeten betalen. De premie moet betrekking hebben op de kinderen;

en dit:

- voor zover de kosten bedoeld onder a), b) en c) voorgeschreven zijn door een bevoegde arts of instantie; en
- onder aftrek van de tussenkomst van het ziekenfonds, van een hospitalisatieverzekering of van een andere aanvullende verzekering;

2° de volgende kosten betreffende de schoolse opleiding:

- a) meerdaagse schoolactiviteiten tijdens het schooljaar zoals ski-, zee- en bosklassen, school- en studiereizen en stages;
- b) noodzakelijk gespecialiseerd en kostelijk studiemateriaal en/of schoolkledij, aan speciale taken verbonden, die vermeld staan op een lijst die de onderwijsinstelling aflevert;
- c) het inschrijvingsgeld en de cursussen voor hogere studies en bijzondere opleidingen alsook niet gesubsidieerd onderwijs;
- d) de aankoop van informatica-apparatuur en printers met de softwareprogramma's die voor de studie noodzakelijk zijn;
- e) de bijlessen die het kind moet volgen om in zijn schooljaar te slagen;
- f) de kosten verbonden aan de huur van een studentenkamer;
- g) bijkomende specifieke kosten verbonden aan een buitenlands studieprogramma;

na aftrek van eventuele school- en studietoelagen en andere studiebeurzen;

3° de volgende kosten verbonden aan de ontwikkeling van de persoonlijkheid en ontplooiing van het kind, nl.:

- a) kosten voor kinderopvang voor kinderen van 0 tot en met 3 jaar;

- b) lidgeld, basisbenodigdheden en kosten voor kampen en stages in het kader van culturele, sportieve of artistieke activiteiten;
- c) inschrijvings- en examengeld voor de rijopleiding en de theoretische en praktische examens voor een rijbewijs voor zover dit niet kosteloos langs de school kan behaald worden maar via een rijschool moet gebeuren;

4° Alle overige kosten die de ouders in een gezamenlijk akkoord als buitengewoon benoemen of die als zodanig door de rechter gekwalificeerd worden;

verstaat dat, behalve in geval van hoogdringendheid of bewezen noodzakelijkheid, althans overeenkomstig voormeld KB van 22 april 2019, al de hoger bedoelde kosten het voorwerp moeten uitmaken van een voorafgaand overleg en akkoord, zowel wat de opportuniteit van de uitgave betreft als de hoogte ervan;

verstaat dat, behoudens andersluidende overeenkomst of rechterlijke beslissing, de buitengewone kosten:

- driemaandelijks dienen te worden afgerekend;
- vergezeld dienen te gaan van een kopie van de bewijsstukken door de ouder die de betaling vraagt; en
- dienen te worden betaald binnen de vijftien dagen na de mededeling van de afrekening vergezeld van de bewijsstukken;

verstaat dat de ouder die de school- en studietoelagen en/of andere studiebeurzen, een tussenkomst van het ziekenfonds, hospitalisatieverzekering of een andere aanvullende verzekering ontvangt of geniet, van zodra deze voorhanden zijn en minstens jaarlijks in de maand september een overzicht bezorgt van alle ontvangen bedragen samen met een kopie van de bewijsstukken;

verstaat dat onderhavig arrest geldt als titel tot terugvordering van de eventueel door de appellant (vader) aan de geïntimeerde (moeder) onverschuldigd betaalde onderhoudsbijdragen;

vereffent de kosten van het rolrecht hoger beroep op 400,00 euro;

veroordeelt de appellant tot de betaling van de ene helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling van de andere helft van de kosten van het rolrecht hoger beroep, zijnde 200,00 euro;

zegt voor recht dat de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (door de appellant reeds betaald) voor de helft, zijnde 12,00 euro (de helft van 24,00 euro), ten laste blijven van de appellant;

veroordeelt de geïntimeerde tot de betaling aan de appellant van de andere helft van de kosten van de bijdrage tot oprichting van het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, zijnde 12,00 euro (de helft van 24,00 euro);

slaet de rechtsplegingsvergoedingen over de partijen om, niet nuttig te vereffenen;

zegt voor recht dat artikel 1024 Ger.W. onverminderd geldt.

Aldus gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van het hof van beroep te Gent, **ELFDE TER KAMER**, zetelend als familiekamer, van **2 juli 2025**.

Aanwezig:

..., kamervoorzitter

..., griffier

...

...

Verplichte vermelding aangaande DAVO

De Dienst voor Alimentatievorderingen (DAVO) bij de FOD Financiën, die tot opdracht heeft het toekennen van voorschotten op onderhoudsbijdragen en de invordering van verschuldigde onderhoudsbijdragen, kan bereikt worden:

- via de website: <https://financien.belgium.be/nl/particulieren/gezin/onderhoudsgeld/davo>
- telefonisch: 0257/257.57
- per e-mail: davo@minfin.fed.be
- adres: DAVO Intake, Gaston Crommenlaan 6 bus 110, 9050 Gent

Verplichte vermelding aangaande de mogelijkheid tot ontvangstmachtiging

Ingeval de onderhoudsplichtige nalaat om correct de bij dit arrest bepaalde onderhoudsbijdrage te betalen, kan de onderhoudsgerechtigde van de familierechtbank de machtiging verkrijgen om de verschuldigde bedragen rechtstreeks in ontvangst te nemen op het loon, de sociale uitkering of elke andere door een derde aan de onderhoudsplichtige verschuldigde geldsom, overeenkomstig artikel 203*ter* oud BW.

BIJLAGE:

Certificaat betreffende het omgangsrecht *ex* artikel 36, 1.b) Brussel II*ter*-Verordening